



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Р1 148/2021**  
**17.03.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Златимир Стевановић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Станковић, адвокат из ..., ради заштите од узнемиравања права својине и чинидбе, по тужби и противтужби, одлучујући о сукобу надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Лесковцу, у седници одржаној 17.03.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

За одлучивање о жалби туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу П 2443/17 од 16.10.2020. године, стварно је надлежан Виши суд у Лесковцу.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2443/17 од 16.10.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужиље-противтужене и утврђено да је тужени-противтужилац злоупотребио суседско право и узнемирио тужиљу-противтужену у вршењу права својине на породичној стамбеној згради изграђеној на кп. бр. ... у КО ... на начин ближе описан у изреци и обавезао туженог-противтужиоца на чинидбу (све ближе описано у изреци). Обавезан је тужени-противтужилац да тужиљи-противтуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.400,00 динара. Одбијен је противтужбени захтев за утврђење злоупотребе суседског права, узнемиравања права својине и обавезивање на чинидбу, као и за накнаду трошкова парничног поступка (све ближе описано у изреци).

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужени-противтужилац ББ из ...

Апелациони суд у Нишу се решењем Гж 341/21 од 28.01.2021. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање по изјављеној жалби налазећи да је у конкретном случају предмет тужбеног и противтужбеног захтева утврђење узнемиравања и обавезивање на чинидбу, те да се у конкретном случају не ради о спору о непокретности, па је за оцену надлежности за одлучивање о жалби меродавна означена вредност предмета спора (10.000,00 динара у тужби и 10.000,00 динара у противтужби). Налазећи да се не ради о спору о непокретности јер се овим тужбеним и противтужбеним захтевом не установљавају нити мењају стварна права на непокретности, те да се с`тога ради о спору мале вредности, по правноснажности решења предмет је доставио Вишем суду у Лесковцу.

Виши суд у Лесковцу није прихватио надлежност, сматрајући да се у конкретном случају ради о спору поводом непокретности, па за оцену надлежности за одлучивање о жалби не може бити меродавна означена вредност предмета спора, већ врста спора и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11.... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање о жалби туженог-противтужиоца, изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Виши суд у Лесковцу.

Према члану 468. став 1. 3. и 4. ЗПП спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По члану 33. став 1. Закона о парничном поступку ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узмеће се тај износ, док је ставом два истог члана прописано, да у другим случајевима ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Према члану 469. ЗПП споровима мале вредности не сматрају се спорови о непокретностима, сопрови из радних односа и спорови због сметања државине. По члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова између осталог на пресуде у споровима мале вредности.

У конкретном случају предмет захтева је утврђење узнемиравања и обавезивање на чинидбу (постављање затворене каналете, уклањање дела стрехе, уклањање табле од лима...) и отклањање извора опасности од штете на тај начин, па се не ради о спору о непокретности у смислу члана 469. ЗПП, како то налази Виши суд у Лесковцу јер се тужбеним и противтужбеним захтевом не установљавају, нити мењају стварна права. С обзиром да је вредност предмета спора означена у оба иницијална акта на износ од 10.000 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је пресудом која је донета у конкретном случају, одлучено у спору мале вредности и за одлучивање о жалби на исту надлежан је Виши суд, имајући у виду одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и то Виши суд у Лесковцу.

На основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија  
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић